

Adrian Gostomski

Wielcy

Anatomia osiągnięcia sukcesu

Porywająca analiza dziesięciu osobowości ludzi sukcesu, takich jak: Robert De Niro, Phil Jackson, Richard Branson, Mick Jagger, Martin Scorsese, Nick Vujcic, Steve Jobs, Jay Z, Elon Musk oraz Muhammad Ali

Ten ebook zawiera darmowy fragment publikacji "[Wielcy](#)"

Darmowa publikacja dostarczona przez [PatBank.pl - bank banków](#)

Copyright by Złote Myśli & Adrian Gostomski, rok 2017

Autor: Adrian Gostomski

Tytuł: Wielcy

Data: 25.02.2018

Złote Myśli Sp. z o.o.

ul. Kościuszki 1c

44-100 Gliwice

www.zlotemysli.pl

email: kontakt@zlotemysli.pl

Niniejsza publikacja może być kopiowana, oraz dowolnie rozprowadzana tylko i wyłącznie w formie dostarczonej przez Wydawcę. Zabronione są jakiegokolwiek zmiany w zawartości publikacji bez pisemnej zgody Wydawcy. Zabrania się jej odsprzedaży, zgodnie z regulaminem Wydawnictwa Złote Myśli.

Autor oraz Wydawnictwo Złote Myśli dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autor oraz Wydawnictwo Złote Myśli nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Wszelkie prawa zastrzeżone.

All rights reserved.

*Książkę dedykuję wszystkim, których spotykam na swojej drodze.
To dzięki Wam każdego dnia staję się lepszym człowiekiem.*

Spis treści

Wstęp	9
Dziesięć zasad	13
Rozdział 1. Robert De Niro	21
Rozdział 2. Phil Jackson	37
Rozdział 3. Richard Branson	57
Rozdział 4. Mick Jagger	77
Rozdział 5. Martin Scorsese	93
Rozdział 6. Nick Vujcic	109
Rozdział 7. Steve Jobs	123
Rozdział 8. Jay Z	141
Rozdział 9. Elon Musk	161
Rozdział 10. Muhammad Ali	179
Podsumowanie	201
Źródła	203

Rozdział 1.

Robert De Niro

Twój talent zależy tylko od ciebie.

O De Niro

Robert De Niro urodził się 17 sierpnia 1943 r. w najludniejszym mieście Stanów Zjednoczonych — Nowym Jorku. Jest synem Roberta De Niro, znanego głównie ze swojej twórczości malarskiej, oraz Virginii Admiral, także artystki malarki.

De Niro jak dotąd w swojej karierze dwukrotnie zdobywał Nagrodę Akademii Filmowej (Oscara). Pierwszą statuetkę otrzymał za rolę w filmie *Ojciec chrzestny II*, drugą za wcielenie się w boksera Jake'a LaMottę we *Wściekłym Byku*.

Robert przez wielu jest zaliczany do grona najlepszych aktorów wszech czasów, co w głównej mierze wynika z jego niesamowitej etyki pracy, związanej z pieczołowitym przygotowaniem się do każdej z ról, które miał okazję grać.

Wybrałem go do tej książki, ponieważ oprócz tego, że osiągnął niebywały sukces w dziedzinie aktorstwa, jest także niesamowicie charakterystyczną postacią, o wyjątkowo silnej osobowości.

Osobowość ta, oprócz tego, że zabarwiła postacie grane przez De Niro na planie filmowym, dawała się także we znaki ludziom, z którymi współpracował.

Przejdźmy więc do omówienia przejawów stosowania dziesięciu uniwersalnych zasad prowadzących do sukcesu w życiu Roberta De Niro.

Poznaj siebie

Mogłoby się wydawać, że Robert De Niro, który tak świetnie sprawował się przed obiektywami kamer, od zawsze wiedział, że chce być aktorem. Otóż nie. Mimo wszystko bardzo wcześnie podjął pierwsze próby gry aktorskiej. Już w wieku dziesięciu lat zapisał się na swój pierwszy kurs aktorski (zajęcia były opłacane przez jego matkę, która przepisywała teksty na maszynie, zarabiając dzięki temu pieniądze). Pierwszą sztuką, w jakiej zagrał De Niro, był *Czarnoksiężnik z krainy Oz*. Mały Robert odegrał tu rolę Tchórzliwego Lwa.

Później De Niro porzucił na pewien czas aktorstwo, gdyż jego uwagę bardziej absorbowało uliczne życie i związane z nim wygłupy.

Po długiej przerwie w praktykowaniu aktorstwa oraz po tym, jak rzucił szkołę (High School of Music and Art w Nowym Jorku), ponownie odezwała się w nim pasja do aktorstwa. Wynikiem tego było zapisanie się na warsztaty z aktorstwa, gdzie miał okazję (jako młody człowiek) obcować z dorosłymi już aktorami, co bez wątplenia było świetnym (choć pewnie nieświadomym) posunięciem.

Zajęcia warsztatowe z aktorstwa, na które uczęszczał, były dla niego nie lada wyzwaniem. De Niro zauważył także, że obawia się występów publicznych przed większą grupą osób. Jak twierdzi sam aktor: „Grupa liczyła wiele osób i trudno mi było przed nimi stanąć. Musiałem nauczyć się to przezwyciężyć^{1/2}”. Już na pierwszych zajęciach

¹ Shawn Levy, *De Niro*, tłum. Radosław Madejski, Burda Publishing Polska, Warszawa 2016, s. 63. Oryginalne źródło: Lawrence Grobel, *Playboy Interview: Robert De Niro*, „Playboy”, styczeń 1989.

² Pragnę, aby czytelnik miał dostęp do oryginalnych źródeł cytowanych w tej książce treści. Wierzę, że uczyni ją to bardziej wartościową dla wnikliwego czytelnika, dlatego też postanowiłem, że w przypisach oprócz źródła, z którego korzystałem, będę także podawał oryginalne źródło (np. konkretny artykuł anglojęzyczny) pochodzenia danego fragmentu, na który powołał się autor źródła, z którego korzystałem ja. Ta uwaga nie

reżyser zadał mu interesujące i niezwykle trudne pytanie. Jego głównym celem było skłonienie Roberta do zajrzenia w głąb siebie i lepszego poznania motywów własnego działania. „Kiedy przyszedłem — wspomina aktor — reżyser zapytał: »Dlaczego chcesz zostać aktorem?«. Nie wiedziałem, co odpowiedzieć, więc milczałem. A wtedy on rzekł: »Żeby wyrazić siebie!«. Na co ja odparłem: »Tak, tak, no właśnie. Otóż to«³”.

Po jakimś roku De Niro przestał uczęszczać na warsztaty, które jednak przyniosły mu sporo korzyści wynikającej z regularnego praktykowania aktorstwa. W trakcie tej przerwy (jak się okazało, dużo krótszej niż poprzednia) podjął w końcu decyzję i posłuchał wewnętrznego głosu, który sugerował, aby Robert zaangażował się w aktorstwo na poważnie, całkowicie poświęcając się temu zajęciu. Miał wtedy ok. 18 lat. Był to kulminacyjny moment w życiu Roberta, ponieważ od tego czasu — kiedy to podjął decyzję, że ma zamiar utrzymywać się z aktorstwa i w pełni mu się poświęcić — zaczął stopniowo piąć się na szczyt.

Jak widzisz, aktor nie był od samego początku przekonany, że chce zostać aktorem. Były momenty, w których rzeczywiście miał taki zamiar, lecz miał również chwile niepewności i zwątpienia, które odwlekały rozwój jego umiejętności aktorskich.

Próbując obiektywnie ocenić tę sinusoidę decyzyjną Roberta De Niro, wnioskuję, że ten proces był w jego przypadku konieczny. W wieku dziesięciu lat poczuł po raz pierwszy, że chciałby być aktorem. Po części było to pewnie związane z tym, że wywodził się z rodziny artystów. Później jednak odstąpił od tego zamiaru, ponieważ wolał posmakować ulicznego życia. Podczas eksperymentowania z uliczną rzeczywistością w jego sercu na powrót zabrzmiał głos, który nawoływał go do tego, aby wrócił do zawodu aktora. Wynikiem tego była roczna praktyka na warsztatach aktorskich, które umożliwiły De Niro poznanie swoich słabości, z jakimi musiał się zmierzyć (np. lęk przed wystąpieniami publicznymi). Po roku warsztatowej pracy aktor ponownie poczuł zwątpienie, po raz kolejny rezygnując

dotyczy wszystkich przypisów zawartych w tej książce, a jeżeli już, to konkretny przypis przyjmuje następującą formę: na pierwszej pozycji podaję źródło, z którego korzystałem, a następnie odnośnik do źródła oryginalnego.

³ *Ibid.*, s. 62. Oryginalne źródło: *What I've Learned, Robert De Niro*, „Esquire”, styczeń 2003.

Rozdział 2.

Phil Jackson

O sobie myśl lekko, ale o świecie myśl głęboko.

— MUSASHI MIYAMOTO

O Jacksonie

Phil Jackson urodził się 17 września 1945 r. w Deer Lodge w stanie Montana. Jest synem Charlesa Jacksona oraz Elisabeth Funk Jackson. Całe swoje życie zawodowe poświęcił koszykówce. Jeśli rozłożymy jego karierę na czynniki pierwsze, zobaczymy trzy główne etapy.

Etap pierwszy stanowi kariera zawodnicza Phila Jacksona, która trwała od 1967 do 1980 r. Pierwszym zespołem, należącym do najlepszej koszykarskiej ligi na świecie (NBA¹), w którym Phil miał okazję zagrać, byli New York Knicks. Jackson grał w tym zespole przez 11 sezonów. Odkąd został wybrany w drafcie² i był członkiem drużyny New York Knicks, zespół zdobył dwa tytuły mistrzowskie.

¹ NBA (National Basketball Association — Narodowa Organizacja Koszykówki) powstała w Stanach Zjednoczonych w 1946 r. Swoją siedzibę ma w Nowym Jorku przy Piątej Alei 645.

² Z ang. pobór/nabór. Podczas draftu wybierani są najlepsi zawodnicy do zawodowych lig (np. NBA).

Drugim zespołem, do którego trafił Jackson po 11 sezonach w Knicksach, był New Jersey Nets. Spędził tam dwa lata, po czym zakończył swoją karierę zawodniczą.

Drugim, najważniejszym etapem na jego dotychczasowej ścieżce zawodowej była kariera trenerska w latach 1987 – 2011. W ciągu tych lat Jackson współpracował z dwoma klubami: Chicago Bulls (1987 – 1998) oraz Los Angeles Lakers (1999 – 2011). Z obiema drużynami osiągał fantastyczne wyniki i łącznie jedenastokrotnie sięgał z nimi po tytuł mistrzowski NBA (z Chicago zdobywał tytuł sześciokrotnie, z Los Angeles pięciokrotnie).

Trzeci etap kariery Jacksona rozpoczął się niedawno, bo w 2014 r. Objął on wtedy stanowisko prezesa klubu, do którego od zawsze miał sentyment, czyli New York Knicks, gdzie spędził 11 sezonów w roli zawodnika. W momencie gdy objął stanowisko jako jeden z czołowych działaczy, sytuacja w klubie nie wyglądała najlepiej. Dlatego jego głównym celem stało się to, aby przeobrazić New York Knicks w nową drużynę mistrzów, która podbije NBA.

Phil Jackson jest uważany za jednego z najbardziej utytułowanych trenerów koszykówki na świecie. Zasłynął głównie z tego, że w codziennej praktyce trenerskiej stosował metody pochodzące z buddyzmu zen, które w ciągu całej kariery wpływały na jego niezwykle sposób zarządzania ludźmi w zespole.

To naprawdę niesamowita postać. Jestem pod wielkim wrażeniem tego, w jaki sposób Jackson potrafił zarządzać zasobami ludzkimi. Jego postawa w dobitnie pokazywała, że drużyna to coś więcej niż zbiór indywidualistów nazywanych przez opinię publiczną gwiazdami. I właśnie ta postawa, oparta na wykraczaniu ponad własne ego, spowodowała, że znalazł się on w gronie wielkich ludzi sukcesu, w książce, którą właśnie czytasz.

Poznaj siebie

Myślisz, że Phil Jackson od zawsze wiedział, że zwiąże swoją przyszłość z koszykówką? Myślisz, że miał w głowie misternie przygotowany plan? Plan, w którym zostaje zawodnikiem najlepszej ligi na świecie, potem trenerem, zdobywając łącznie 11 tytułów mistrzowskich, a na koniec kariery prezesem klubu NBA? Jeżeli tak myślisz, to jesteś w błędzie.

Rozdział 3.

Richard Branson

*Gdyby tylko każdy wyznaczył sobie swoje marzenia
i później próbował je realizować,
wtedy naprawdę życie każdego mogłoby być piękne.*

O Bransonie

Richard Branson urodził się 18 lipca 1950 r. w Blackheath w Anglii. Jest synem Edwarda Jamesa Bransona oraz Eve Huntley Findt. Znany jest szerszej społeczności z wielu dokonań, aczkolwiek najbardziej kojarzony jest z grupą Virgin, w skład której wchodzi ponad 400 firm. W 2016 r. „Forbes” wycenił majątek Bransona na 4,9 mld dolarów.

Richard od zawsze miał smykałkę do interesów i charakter rasowego przedsiębiorcy. Jego przygoda z samodzielną działalnością rozpoczęła się, kiedy postanowił założyć własną gazetę, która nosiła tytuł „Student”. Było to w 1966 r., Branson miał wtedy 16 lat, a pierwszym biurem nowo powstałej gazety był jego własny pokój.

Branson nigdy nie palił się do nauki. Nie widział sensu przyswajania wiedzy, która nie przyda mu się w praktyce. Nie lubił matematyki wykładanej w szkole, ponieważ nie miała ona żadnego odniesienia do życia codziennego. Uwielbiał natomiast matematykę, którą mógł wpleść we własne plany biznesowe. Jej stosowanie w takim kontekście sprawiało mu ogromną przyjemność.

Richard zakończył edukację w wieku 17 lat, a dyrektor jego szkoły już wówczas dostrzegł w nim biznesowy potencjał: „Gdy w 1967 roku zakończyłem naukę w Stowe — wspomina Richard — miałem niecałe 17 lat. »Gratuluję, Branson. Przewiduję, że albo skończysz w więzieniu, albo zostaniesz milionerem« — powiedział mi na odchodne dyrektor¹”.

Po pewnym czasie Branson wpadł na pomysł stworzenia nowego biznesu: wysyłkowej sprzedaży płyt muzycznych. Okazało się to strzałem w dziesiątkę, ponieważ biznes przynosił całkiem niezłe zyski. To wtedy narodziła się nazwa Virgin. Branson tak wspomina tamtą chwilę: „Nowy biznes potrzebował nowej nazwy: takiej, która przyciągałaby uwagę, była niezależna i nie odwoływała się wyłącznie do studentów. Usiedliśmy w kole w naszej krypcie, próbując wymyślić coś sensownego. Wypadnięty dysk był naszą ulubioną propozycją. Pośmialiśmy się z niego nieco, gdy nagle któraś z dziewczyn powiedziała:

— Wiem! A może *Virgin* (dziewica)? Jesteśmy przecież kompletnymi dziewczycami w biznesie.

— A wśród nas dziewcz jakoś nie widać — zaczęła się śmiać inna.

— Dobrze byłoby mieć przynajmniej jedną w nazwie.

— Świetnie — z miejsca zdecydowałem. — A więc *Virgin*!”.

Od tego momentu życie biznesowe Richarda Bransona stale nabierało impetu, a jego *Virgin* nieustannie się rozwijała.

Po pewnym czasie, w wyniku strajku pracowników poczty, sprzedaż wysyłkowa płyt stała się utrudniona, więc Branson wpadł na pomysł, aby założyć sklep z płytami *Virgin*. Nieco później powstało studio nagraniowe *Virgin Records*, które zyskiwało coraz większy szacunek wśród artystów. W głównej mierze przyczynił się do tego

¹ Richard Branson, *Kroki w nieznanie, czyli jak przetrwałem, jak się bawiłem i jak zarobiłem fortunę, prowadząc biznes na swój sposób*, tłum. Iwona Podlasek, Natalis, Warszawa 2015, s. 46.

² *Ibid.*, s. 72.

kontrakt z Mikiem Oldfieldem, który nagrał i wydał swój pierwszy album, *Tubular Bells*, właśnie w Virgin Records.

W miarę upływu czasu Branson radził sobie coraz lepiej. Decyzje, jakie podejmował, były coraz odważniejsze. Wynikiem tego była jego ekspansja na innych rynkach. Stworzył własne linie lotnicze Virgin Atlantic Airways. Założył przedsiębiorstwo transportowe Virgin Trains, które umożliwia ludziom podróżowanie pociągami pod szyldem Virgin, a także wszedł na rynek napojów gazowanych, tworząc własny napój Virgin Cola. To tylko kilka przykładów rynków, które spenetrowała Virgin.

Kiedy pozycja Virgin stała się wystarczająco mocna na rynkach światowych, Branson coraz bardziej zaczął się angażować w sprawy związane z dbaniem o „kondycję” planety Ziemi oraz problemy społeczne na całym świecie. Dzisiaj intensywnie wspiera kraje trzeciego świata, pomagając walczyć z plagą obecnych tam chorób, takich jak HIV, AIDS oraz malaria.

Wybrałem go do tej książki, ponieważ jest to przykład człowieka, który miał (i wciąż ma) fascynujące życie, podczas którego, jak sam twierdzi: „zdążyłem zrobić i przeżyć więcej niż parę osób naraz”³. Po szczegółowym zapoznaniu się z jego życiorysem potwierdzam to w stu procentach. Mało tego, uważam, że tak naprawdę Branson zdążył zrobić i przeżyć w swoim życiu więcej niż paręnaście osób. Po napisaniu tego zdania wcale nie czuję, że przesadziłem.

Osiągnął on bez wątpienia ogromny sukces na międzynarodowej arenie biznesowej, stając się multimiliarderem, człowiekiem sukcesu, który oprócz tego, że ciężko pracował, nieustannie dbał o niezbędną dla niego element zabawy w biznesie. Szukał zabawy dosłownie we wszystkim, w co zaangażował swój umysł i ciało. Poniżej przedstawiam przejawy stosowania dziesięciu uniwersalnych zasad osiągnięcia sukcesu w życiu Richarda Bransona.

Poznaj siebie

Wydaje się, że poznanie siebie przyszło Bransonowi z łatwością. Wynika to pewnie z jego dużego zaufania sobie, które pozwalało mu śmiało angażować się we własne pomysły. Od zawsze był to

³ *Ibid.*, s. 1.

Rozdział 4.

Mick Jagger

To jasne, że nie jestem wzorem cnót.

O Jaggerze

Kolejną postacią, na której chciałbym się skupić przy okazji omawiania dziesięciu uniwersalnych zasad, jest nie kto inny, jak niesamowity i niepowtarzalny Mick Jagger, wokalista zespołu The Rolling Stones.

Michael Philip Jagger urodził się 26 lipca 1943 r. w Dartford w hrabstwie Kent. Jest synem Joego Jaggera i Ewy Scutts Jagger. Jego ojciec był nauczycielem wychowania fizycznego, matka fryzjerką.

Sukces Micka Jaggera wiąże się głównie z funkcją, jaką pełni on w zespole The Rolling Stones, założonym w 1962 r. w Londynie. Obecnie uważa się, że jest to zespół rockowy, który odniósł największy sukces komercyjny na świecie. Rzeczywiście, kiedy przyjrzymy się ponadpięćdziesięcioletniej historii The Rolling Stones (w 2012 r. zespół obchodził pięćdziesięciolecie działalności), to dostrzemy, że Stonesi grali koncerty dla setek tysięcy, a nawet milionów ludzi na całym świecie. Dochody kasowe z tras koncertowych często liczone były w setkach milionów dolarów. Pozwoliło to Mickowi zgromadzić majątek przekraczający 400 mln dolarów.

Mick Jagger jest kojarzony przez ludzi na całym świecie z: kobietami — mówi się, że Jagger spał z 4000 kobiet — narkotykami oraz charakterystycznym stylem występowania na scenie, który budził niekiedy u osób obecnych na koncertach skrajne emocje.

Mick od początku konsekwentnie budował własny, bardzo specyficzny wizerunek wokalisty grupy The Rolling Stones. Niektórzy uważają, że Jagger „był pierwszym wykonawcą, który pociągał wszystkich — heteroseksualnych mężczyzn na równi z kobietami i gejami. Potrafił podniecić obie płcie jak nikt przedtem i nikt potem¹”. Wizerunek publiczny, jaki Jagger sobie wykreował, oraz styl poruszania się na scenie, wliczając w to również talent czysto artystyczny, odegrały kluczową rolę w sukcesie zespołu The Rolling Stones.

Pewnie niejedna osoba mogłaby mi zarzucić, że wybrałam do swojej książki właśnie Jaggera, który raczej nigdy nie był wzorem do naśladowania. Pomimo jednak wątpliwej oceny moralnej jest on postacią, która budzi wiele ambiwalentnych emocji, czego najlepszym dowodem jest przyznanie mu tytułu kawalera przez samą królową². Ale ta książka nie ocenia moralności bohaterów, którzy zostali do niej wybrani. Jej głównym zadaniem jest skupienie się na procesie osiągania sukcesu tych ludzi oraz szukanie w ich życiu przejawów stosowania się do dziesięciu uniwersalnych zasad pomocnych w osiągnięciu sukcesu.

Znalazłoby się pewnie wiele osób, które mogłyby podważyć moralność Micka Jaggera w ciągu ostatnich 50 lat jego życia. Nie można jednak zaprzeczyć, że razem ze swoim zespołem osiągnął on niebывały, wręcz kosmiczny sukces komercyjny. Chciałbym więc, abyśmy ocenę moralności Jaggera odłożyli na bok, skupiając się na tym, co właściwe i co jest głównym przedmiotem tej książki. Na tym, jak Mick Jagger osiągnął sukces.

¹ Christopher Andersen, *Mick. Szalone życie i geniusz Jaggera*, tłum. Przemysław Bieliński, Insignis, Kraków 2012, s. 68.

² Jagger otrzymał tytuł kawalera głównie dzięki staraniom premiera Tony'ego Blaira. Królowa na początku była temu przeciwna. Ostatecznie wyraziła zgodę na przyznanie tytułu, ale nie pojawiła się na oficjalnej uroczystości (zdecydowała się akurat w tym momencie na zabieg kolana, który mógł poczekać). Formalności dopełnił książę Karol.

Podsumowanie

Właśnie dobrnęliśmy do końca, mój Drogi Czytelniku. Naszą wspólną podróż po życiu dziesięciu wybitnych ludzi sukcesu uznaję za zakończoną.

Myślę, że najlepsze, co możesz zrobić po lekturze tej książki, to sprawdzić, czy w Twoim życiu egzystuje dziesięć zasad prowadzących do sukcesu. Jeżeli tak, to fantastycznie. Twoja postawa życiowa zostanie pewnie wkrótce nagrodzona. Jeżeli nie, to warto przyrzeć się bliżej własnemu życiu i codziennym nawykom, które praktykujesz.

Głównym celem tej książki nie było namówienie Cię do naśladowania życiowych rytuałów jej bohaterów. Chodziło mi o to, abyś na podstawie ich życia zobaczył, jak funkcjonowali w rzeczywistości. Niech ich życie stanowi dla Ciebie pewnego rodzaju drogowskaz. Nie ma natomiast sensu bezmyślnie ich kopiować. Chociażby z tego powodu, że łamałbyś w tym momencie zasadę numer dwa, tj. bądź sobą.

Na koniec chciałbym Ci życzyć wszystkiego dobrego na Twojej osobistej i wyjątkowej drodze życia. Głęboko wierzę, że wybrałeś tę właściwą i dotrzesz tam, dokąd zmierzasz. Wystarczy jedynie, że:

- 1. Poznasz siebie jak Robert De Niro.**
- 2. Będziesz sobą jak Nick Vujicic.**
- 3. Będziesz ciężko pracował jak Elon Musk.**
- 4. Pozostaniesz skupiony jak Phil Jackson.**
- 5. Odnajdziesz własną pasję jak Martin Scorsese.**
- 6. Uwierzysz w siebie jak Richard Branson.**
- 7. Będziesz ćwiczył jak Muhammad Ali.**
- 8. Zaufasz sobie jak Steve Jobs.**
- 9. Będziesz odważny jak Jay Z.**
- 10. Będziesz działał niczym Mick Jagger.**

Powodzenia!

Adrian Gostomski

Dlaczego warto mieć pełną wersję?

Pełną wersję książki zamówisz na stronie wydawnictwa
Złote Myśli

<http://www.zlotemysli.pl/prod/13535/wielcy-adrian-gostomski.html>

[Dodaj do koszyka](#)